

китѣ приятели веднага отишли при владиката въ Охридъ и се оплакали отъ учителя „Димитриосъ Миладиносъ“.

Димитъръ Миладиновъ на сждъ предъ гръцкия владика

Гръцкиятъ владика въ Охридъ повикалъ учителя Димитъръ да го сжди (1842).

— Защо ти, Димитре, си писалъ църковни книги съ гръцки букви на нѣкакъвъ варварски езикъ, защо си каралъ младежитѣ да четатъ въ църквата на сжщия езикъ и защо си имъ говорилъ по варварски, а не по най-благородния и най-възвишения въ свѣта елински езикъ?

Димитъръ Миладиновъ отговорилъ на гръцки:

— Владико свети, направихъ това за доброто на народа. Въ Струга нѣма гърци. Народътъ не разбира гръцки. Ала много хора знаятъ отъ старо време гръцката азбука, та могатъ да четатъ, ако се пишатъ книгитѣ съ гръцки букви. Много по-добре ще е за православния български народъ да му дадете книга, отколкото да го държите слѣпъ и неукъ. Ако има книга, той ще държи съ васъ, та нѣма да тича къмъ католици, турци и други.

Хитриятъ владика намѣрилъ, че учителятъ говори умно, та казалъ: „Добре, разрешавамъ да пишешъ писма и книжки съ гръцки букви, но книгитѣ да не се четатъ въ църквитѣ и въ училището, а само за прочитъ“.

Димитъръ Миладиновъ билъ освободенъ отъ владиката и се завърналъ въ Струга. Ала наскоро владиката го повикалъ да иде въ Охридъ и тамъ да бжде „гръцки учителъ“ на българскитѣ младежи. Въ Охридъ познавали добре учителя Димитрия. Събрали се младежи около него и решили да се отвори пакъ тайно вечерно училище по български езикъ. Сега Димитъръ Миладиновъ стѣпилъ решително на кракъ за борба съ гър-